

Akce starožitnost

Detektivka

Ondřej Cabala
2021

Obsazení 5 mužů a 5 žen

Nápovědní verze z 2021-09-26

Obsazení – charakteristika postav

0001	Jánský: mladý detektiv/stážista.....	Jiří Pytela
0002	Müllerová: doktorka	Lucie Sedláčková
0003	Hraběnka: dědička Beaufort-Mořicových	Klára Nováková
0004	Komisař:	Miroslav Cabala
0005	Danny Douglas:	Ondra Cabala
0006	Kastelánka:	Marcela Plšková
0007	Úředník:	Radek Sehnalík
0008	Paní Poulová:	Klára Nováková
0009	Archivářka:	Káťa Hyclová
0010	Technik:	Pavel Stříž

Režie: Marcela Plšková

Nápovědka: Gabriela Sehnalíková

Technický koutek: víly, šotci, Káťa Hyclová, Pavel Stříž a jiní skřítki

Velikost role dle počtu studovaných znaků

0001	Jánský: 2281
0002	Müllerová: 6377
0003	Hraběnka: 2685
0004	Komisař: 15964
0005	Danny Douglas: 5745
0006	Kastelánka: 1619
0007	Úředník: 2532
0008	Paní Poulová: 1406
0009	Archivářka: 595
0010	Technik: 2633

 Písničky na příchod diváků, 80. léta

 Úvod Miroslav Doležal

 30 případů majora Zemana: intro

Scéna 1

{V kanceláři komisaře.}

0001 **Jánský:** *{Prohlíží si nástěnku s různými fotkami dopadených zločinců a snažíc se udělat dojem na komisaře chytračí.}* Hmm, jak se, tak dívám, máme tu velmi barvitě panoptikum českého podsvětí. No, já to poznám, to nás na škole učili. Třeba tady, tohle bude typický sňatkový podvodník. A tenhle? Tenhle bude jistě známý kasař, úplně mu to kouká z očí. A tenhle? No, jistě diverzant z pohraničí, který převáděl zrádce národa přes čáru. A tenhle? No rozhodně vrah a vyděrač. Přejde k obrazu vedle tabule. A tahle? Hah! Jasná vražedkyně, která beztak vzala manžela po hlavě sekyrou a hodila to na zahradníka. *{Zamyšleně se kouká na fotku a v duchu se chválí, jak se mu to povedlo odhadnout.}*

0002 **Komisař:** *{Zamyšleně prohrabujíc se ve složkách na stole, ohledné se přes rameno.}* Ta poslední je moje žena, Jánský.

0003 **Jánský:** *{Vykulí oči a podívá se do země.}* A tenhle? Není to nějaký masový vrah?

0004 **Komisař:** To je Brežněv... ještě tu furt visí.

0005 **Jánský:** No, alespoň že visí.

0006 **Komisař:** Ale máte pravdu, soudruhu, že panoptikum to je vcelku barvitě, jen to není tak divoké, jak by se

mohlo na první pohled zdát. I když... *{Přechází k nástěnce.}*

{Ukazuje na nástěnku.} Tenhle ten není žádný sňatkový podvodník, nýbrž kasař Koudelka. Každá Káča se mu do patnácti minut otevřela. Sem tam pracoval i pro nás. Jenže on začal otevírat i trezory socialistických podniků, takže jsme ho museli zabásnout. Tenhle ten Hrdina, tedy jménem Pepa Hrdina výborný padělatel, dokonce učil i naše lidi. Jednou vytiskl tisíce českých korun, ale pak přišla měnová reforma a byly mu na nic. Naštval se, a my našli jsme pytle s penězi před ústředním výborem, s nápisem „vše pro stranu a lid“, strana ho chtěla pověsit, ale nemohli jsme mu to přišít.

0007 **Jánský:** To nechápu, tak na čem jste ho dostali?

0008 **Komisař:** Jeho sestra pláchla v padesátých letech přes čáru do Rakouska s padělaným pasem. Zabavili jsme mu nádobíčko a byl náš.

0009 **Jánský:** Jóó, tak to to jóó.

0010 **Komisař:** Ten už se z uranových dolu nedostane, i když, je ho škoda, protože byl fakt dobrej.

Další pančoval alkohol, jiný rozkrádal socialistické vlastnictví, což je u nás nejtěžší zločin, a tak dále.

0011 **Jánský:** *{Uznale.}* Hmm, hmm.

0012 **Komisař:** Ale tenhle případ. Tenhle případ, to bylo něco docela jinýho. *{Ukazuje na jednu fotku.}*

0013 **Jánský:** Tenhle?

0014 **Komisař:** Ano, inu, tohle byl případ, který jsme vyřešili zrovna nedávno. Akce starožitnost.

0015 **Jánský:** O ní jsem slyšel, ale více podrobností nemám.

0016 **Komisař:** No, byl to spletitý případ, plný intrik, sple-

titých her a hlavně, velmi staré a velmi drahé relikvie.

0017 **Jánský:** Až tak?

0018 **Komisař:** No, taky nám to zabralo pár měsíců, než jsme to všechno rozpletli. To víte, to nebylo jako ve zlatých padesátkách, jako při akci Těšín. Zmlátit pár sedláků, aby dali půdu do jézedéčka. Stěžoval si jenom ten, kdo dostal málo. Taky jsme je pěkně zřídili a pak to svedli na židy, to byla krásná doba. Ale teď? Teď to byla jiná.

0019 **Jánský:** A jak to vlastně celé bylo?

0020 **Komisař:** No, bylo to... Začalo to vcelku nevině. V roce 1984 na úřadě Československé ambasády ve Vídni. Přišel tam vysoký, dobře oblečený a energicky naladěný muž. Žádal o rozhovor s nějakým vyšším úředníkem. Měl pro to ostatně pádný důvod.

Scéna 2

{ V kanceláři komisaře / paralelně na úřadě ve Vídni. }

0021 **Komisař:** Muž si počínal velice sebejistě a nenechal se jen tak odbýt. Ten muž se jmenoval...

0022 **Danny Douglas:** Dobrý den, jmenuji se Danny Douglas. Jsem občan Spojených států amerických a žiji střídavě v Rakousku a Portugalsku. Zabývám se obchodováním se starožitnostmi, ale to je vedlejší. Jen chci, abyste věděli, s kým jednáte. Chci udělat československému státu zvláštní nabídku. Ano, zvláštní nabídku, ale naprosto seriózní a pro Československo veskrze výhodnou.

0023 **Úředník:** Jakou nabídku?

0024 **Danny Douglas:** Inu... Jistý můj přítel – nebudu jej jmenovat – mně svého času předal velmi hodnověrné – to

prosím zdůrazňuji! – informace, týkající se jistém velmi cenném předmětu, ukrytých v Čechách na konci druhé světové války. A já chci jednat s československým státem o legálním vyzvednutí ukrytého předmětu a oboustranně výhodném obchodu.

0025 Komisař: To byl začátek komplikovaného případu, na jehož konci byl opravdu, nález století.

0026 Jánský: Nález století???

0027 Komisař: Jak slyšíte, Jánský.

0028 Jánský: A jak do toho zapadá onen Danny Douglas? To Vás zavolali do Vídně, abyste s ním jednal?

0029 Komisař: Nikoliv, Jánský, naše cesty, tedy mě a Danny Douglase se protnuly až později. Víte on Douglas jednal hned několikrát na úřadě ve Vídni.

0030 Danny Douglas: Víte, dříve jsem sloužil u americké armády v západním Německu jako tlumočník a při výkonu této funkce jsem se seznámil s oním nejmenovaným německým občanem, svým pozdějším přítelem, od kterého jsem se dozvěděl o ukryté cennosti. Jde mi o vyzvednutí této... cennosti, ovšem nezlobte se, nemohu prozradit ani povahu, ani místo uložení, to jistě chápete. Ovšem, mám fotografii a plánec místa ukrytí. Obojí jsem – pro svou bezpečnost uložil v sejfě jedné švýcarské banky. Cenu předmětu bych odhadoval na pět, až deset milionů rakouských šilinků, což odpovídá ceně sta tisíc amerických dolarů.

0031 Úředník: Jakého je předmět původu?

0032 Danny Douglas: Československá strana může být klidná, nejedná se o České kulturní dědictví. Ani o věc pocházející z majetku československého státu. Předmět

nemá ani ostatně vztah k československým dějinám. Nikdo o něm neví, nikdo ho nepostrádá a ani jej postrádat nebude.

0033 Jánský: Vypadá to, že Danny Douglas byl vcelku sebevědomý a zjevně zkušený vyjednávač. A zjevně měl vážný zájem na tom, aby došlo k legálnímu vyzvednutí onoho předmětu zcela legální cestou.

0034 Komisař: Ano, ostatně, cítil, že nemá co ztratit. Proto žádal přímo zastupitelský úřad.

0035 Úředník: A jak byste si, soudruhu Douglassi, celou transakci představoval?

0036 Danny Douglas: Tak tedy, po drobném projednání celé záležitosti s úřady přizvu na své náklady dva nezávislé odborníky a v přítomnosti zástupců všech zainteresovaných stran označím ono místo, kde je předmět ukryt. Jakmile jej vyzvednu a potvrdím za pomoci znalců jeho pravost, uvolním pro Československo zálohu pět milionů šilinků a předmět si odvezu. Poté doplatím zbytek.

0037 Úředník: Mohl byste alespoň ono místo ukrytí předmětu blíže specifikovat, soudruhu Douglassi?

0038 Danny Douglas: Tak to bohužel, to nemohu sloužit. Mohu jen zopakovat, že se nachází na území Československa, přibližně sto kilometrů od Norimberku. Já sám jsem tam na tomhle místě nikdy nebyl, ovšem mohu s jistotou prohlásit, že za posledních několik let nenastaly na místě výrazné změny, či zásahy stavebních prací.

0039 Jánský: To je čím dál záhadnější.

0040 Komisař: To ano! Prostě Douglas byl tajemný jak hrad v Karpatech. Nechtěl nic prozradit. Co s tím? Zastupitelský úřad informoval ministerstvo zahraničí, to to pře-

dalo ministerstvu vnitra, vnitro to přehodilo na finance a finance na kulturu. Reakce úřadů byly, no rozpačité – ovšem nakloněny verzi Dannyho Douglase.

Ministerstvo kultury nevědělo o žádné významné starožitnosti, která by v Čechách byl postrádána a která by měla být hledána. Československo nemohlo nic ztratit, ale naopak získat.

0041 **Jánský:** No jasně, s vyvezením věci, která nikomu nechybí, a tudíž není asi tolik důležitá, by Československo získalo valuty a výhodné podmínky pro obchod.

0042 **Komisař:** Ano, ministerstvo financí navíc souhlasilo s vydáním památky, když kromě valut, bude Československu poskytnuta i polovina z prodeje oné starožitnosti. Ale pořád nikdo nevěděl, co si s tím počít.

V tomhle státě obecně levá ruka, neví, co dělá pravá ruka. Vidina valut ale straně nedapa spát. A tohle vše Danny Douglas věděl, potichu si mnul ruce a vyčkával...

0043 **Jánský:** Tahal za ten delší konec provázku.

0044 **Komisař:** Ano, Douglas ovšem nevěděl o tom, že není sám, kdo po této relikvii pátrá.

0045 **Jánský:** Jakto?

0046 **Komisař:** Zde nastupuji na scénu já. Respektive, náš útvar. Byli jsme v této době přizváni k záhadnému úmrtí na jednom hradě v Jižních Čechách.

Scéna 3

 Ústředna pátrá
{Na hradě.}

0047 **Technik:** Šéfe? Už jsme tady, šéfe! Kdepak jste? – Á, šéf zas nemá kondičku. Nebo chlastal až do rána, dobytek.

– Sakra, co to je? To je útok na veřejného činitele! Za tohle půjdeš na křeslo! – Co se tu válíš, občane? Ožralý jsi jak prase. Smrdíš tak, i tak vypadáš!

– *{Kope do něj.}* Dělej, ty líná dělnická třída, ty buržoazní přežitku! Okamžitě vztyk! A nekňuč mi tu. To je normální revoluce! My tu máme anarchistu!

– *{Ukopne mu helmu.}* Tak co je? *{Zvedne mu ruku, která odpadne.}* A jéjej. *{Kontroluje mu puls.}* Já jsem tu asi něco pokakala. – Nebo mi zlobí hodinky.

– Je na čase odsud zmizet! *{Snaží se utéct.}*

0048 **Komisař:** Co to tady máme? Starý hrad?

0049 **Technik:** Já to nebyl, to samo! – Hned, jak to půjde, dekuji se odsud. – Mi, mi. –

0050 **Komisař:** Techniku?

0051 **Technik:** Dobrý ráno, odpoledne i večer, šéfe!

0052 **Komisař:** Jen bylo – tak, kde máme mrtvolu?

0053 **Technik:** Stojíte na ní, šéfe.

0054 **Komisař:** Á, tak – já si říkal, že je tu nějaký nerovný terén.

0055 **Technik:** A on je to jen nerovnej nestranickej nekádrovej dělník, pěkně dolámanej – taky, nedá se ničemu divit, prolétl se z pěkný výšky, asi pět metrů, dvacet, tři a půl centimetrů, támhle. Mrtvej je, asi 4 až 5, podle potřeby někdy až 6 hodin. Svědek byla manželka správce, támhle, kluci už z ní tahají informace, historky, nebo autogram. Je to bývalá slavná pornoherečka.

0056 **Komisař:** Pět metrů, hmm – co soudíte techniku? Nehoda?

0057 **Technik:** Tak, možný je vše, ale vzhledem k tomu, že tu probíhá rekonstrukce a zřejmě nerespektoval pravidla

bezpečnosti práce, dá se říct, že sebevraždu bych mohl vyloučit.

0058 **Komisař:** Rozumím, takže pád z lešení – nehoda při práci, v téhle zemi nic mimořádného. Jsou nějakí svědci?

0059 **Technik:** Bohužel, jeden: správcova žena, takže případ zatím uzavřít nemůžeme, byť je to jasná nehoda jako věčnost socialismu. Ještě tu je kastelánka, ale ta v době pádu dělníka byla jinde.

0060 **Komisař:** Rozumím, díky techniku.

0061 **Technik:** Jasně šéfe, já si jdu dámy, tedy podezřelé, ještě nahoru nafotit. Mají být svlečené?

0062 **Komisař:** Ne.

0063 **Technik:** Mají být oblečené?

0064 **Komisař:** Ne.

0065 **Technik:** Má vůbec smysl je fotit, když nejsou ani to ani to?

0066 **Komisař:** Ne.

0067 **Technik:** Aha. Ženy tedy fotit nebudu, tak si je alespoň pořádně proměřím a provážím. Ostatně jako všechno tady. Dám to vše do důkazů, včetně sebe, a také to dám na nástěnku našemu socialistickému lidu k veřejnému nahlednutí.

– Sloužím našemu socialistickému zřízení! Sloužím vlasti!

– A také občas sloužím lidu, šéfe!

– A ty půjdeš se mnou, simulante! *{Táhne figurínu.}*

Oni tě u nás na pitevně už dají do latě a postaví na nohy! Vzkřísili jiné panáčky, včetně soudruha Ježíše. A ty nebudeš o moc těžší případ. – Sakra, ten je těžkej, čím ty Kubánce živíte, soudruhu starosto?

– Cože, on se pohnul? Bez písemného souhlasu našeho

nejvyššího pána, soudruha tajemníka Gustáva Husáka? Já mu to za dveřmi řádně vysvětlím. Tady si z mých orgánů a našeho největšího ko-ko-žaka nikdo srandu dělat nebude!

– Děkuji velice, soudružko, já vím, že bonzovat se nemá, ale hlásit se to muselo! Dobře, vy! Dobře! Ruku líbám, soudružko!

– Tak teď jsem náramně zvědavý, co tam ti šašci na hradě vymyslí, když ho dorazím já a u nás na kriminálce stejně nikdy nic nevyřeší, i kdybych se jim tam místopřísežně doznal a upsal vlastnoručně krví.

– Čest práci, dělnická třída!

0068 **Komisař:** *{Pro sebe.}* Já si ještě vyslechnu svědky.
{Přistoupí k manželce správce.}

0069 **Komisař:** Vy jste manželka správce?

0070 **Paní Poulová:** Ano, soudružka Anděla Poulová, celým jménem.

0071 **Komisař:** Prý jste viděla, co se tady stalo.

0072 **Paní Poulová:** Ano, zrovna jsem šla krmit slepice, když jsem uslyšela podivný křik a podívala jsem se vzhůru směrem na ochoz.

0073 **Komisař:** Kterýmže směrem?

0074 **Paní Poulová:** Támhle. A najednou vidím nebožtíka, jak padá z lešení.

0075 **Komisař:** A jak víte, že už byl nebožtík, když padal aha!?

0076 **Paní Poulová:** Ale já to myslela jen jako označení téhle placky.

0077 **Komisař:** No dobrá. Jedno po druhém. Takže padá... a ... A dopadá na zem?

0078 **Paní Poulová:** *{Podívá se na něj jak na kreténa.}*

0079 **Komisař:** *{Píše si důležitě pro sebe.}* Takže dopadá...

0080 **Paní Poulová:** Odpusťte, ale ono se většinou z výšky padá na zem, soudruhu komisaři, to si ani nemusíte psát, to už za vás někdo přeci vymyslel... gravitace.

0081 **Komisař:** Gravitace? ... anebo gravidita? *{Dívá se důležitě, jakože rozumí cizím slovům, ačkoli nemá vůbec páru.}*

0082 **Paní Poulová:** Ano, říká Vám něco třeba Newton?

0083 **Komisař:** Kdože? Newton? Je gravidní? Kde ho můžu najít?

0084 **Paní Poulová:** Ale né, ten fyzik Newton, ten Angličan.

0085 **Komisař:** Ah tak! Takže kapitalista! Ale co má společného s touhle vraždou??

0086 **Paní Poulová:** To je jedno, víte co – tak si napište, že dopadl na zem.

0087 **Komisař:** Kdybyste mě nezdržovala, tak už to dávno mám napsané – a dopadá na zem. Co mi ještě k tomu můžete říct, než že jen dopadl na zem.

0088 **Paní Poulová:** Já, ani nevím. Seběhlo se to tak rychle. Ale zdálo se mi. Zdálo se mi, že na tom lešení nebyl sám.

0089 **Komisař:** Sám? Ah tak, byl tam s ním ten Newton?

0090 **Paní Poulová:** Ne, ne, ale zdálo se mi, že jsem předtím slyšela nějakou hádku. Jakoby někdo křičel, něco o...

0091 **Komisař:** O?

0092 **Paní Poulová:** Já nevím, ale slyšela jsem něco o focení a pak křik a pak jak ten nešťastník padá dolů.

0093 **Komisař:** Focení?

0094 **Paní Poulová:** Vy nevíte, co je focení? To je proces, kdy...

0095 **Komisař:** Já samozřejmě vím, co znamená focení, ale čeho?

0096 **Paní Poulová:** Promiňte, ale více Vám nepomohu.

0097 **Komisař:** A proč ne??

0098 **Paní Poulová:** No, protože víc nevím.

0099 **Komisař:** Ah tak... Hm zajímavý prsten? To tu dostáváte všichni, soudružko?

0100 **Paní Poulová:** *{Viditelně konsternovaná.}* Ou, schei... nein, teda ne. *{Prsten okamžitě schovává.}* Ne, to je, snubní prsten po jednom německém továrníkovi. To víte, při odsunu tu nechali vše, co mohli a teď už je to naší rodiny, včetně jejich baráku... socialismus.

0101 **Komisař:** Ano, kolaboranti, imperialisti... ještě že jsme je vyhnali za čáru. No dobře, to je vše. Kdyby cokoliv, my se Vám ozveme.

0102 **Paní Poulová:** A jak? Nemáte ani mou adresu, nebo telefon?

0103 **Komisař:** To si myslíš Ty, soudružko. Každopádně, děkuji za Vaší součinnost při pomoci orgánu.

0104 **Paní Poulová:** No vy teda jste orgán...

0105 **Komisař:** Co to?

0106 **Paní Poulová:** Ale nic, bylo mi potěšením.

0107 **Komisař:** Ne, to bylo mně. *{Rázně.}*

Je načase se podívat na lešení – protože, je to celé divné.
{Komisař odchází ze scény. Na scénu přichází Danny Douglas a Úředník.}

0108 **Úředník:** A soudruhu Douglassi. Vážně mi nemůžete sdělit, co je to za předmět?

0109 **Danny Douglas:** Je mi líto. Nemohu, jak říkám – celá povaha předmětu je mým tajemstvím, které bych rád

zachoval. Dal jsem slib.

0110 **Úředník:** Ale, to je mi ale překvapení. Slib a komu? Snad ne, vašemu záhadnému příteli, se kterým jste se setkal v 60. letech.

0111 **Danny Douglas:** Ano, je to tak. Chápejte, byl to... pokud to mohu prozradit. Více, než jen přítel.

0112 **Úředník:** Ale, až tak? Jakože, vy jste? *{Naznačuje.}*

0113 **Danny Douglas:** Haha, ano.

0114 **Úředník:** *{Pro sebe.}* Američan... a s chlapem a ze západního Německa? No, věděl jsem, že jsou na západě divní, ale... až tak? Pf, kapitalisti.

0115 **Danny Douglas:** Říkal jste něco?

0116 **Úředník:** Ale, jen jsem si říkal pro sebe – že to jistě musel být sympaták, ten Váš přítel.

0117 **Danny Douglas:** Ano, dlouhé hnědé vlasy, až po ramena, uhrančivé oči v barvě měsíčního svitu v nejtemnějším úplňku. Tělo, tak opojivé a hebké, že by každý muž dal všechny poklady světa aby mohl okusit jeho teplo... a modrá krev králů.

0118 **Úředník:** *{Znechuceně.}* Uuujj, hnus.

0119 **Danny Douglas:** *{Zasněně.}* Jak říkáte... *{Probudí se z mrákot.}* Teda, co že jste říkal?

0120 **Úředník:** Že se to moc krásně poslouchá.

0121 **Danny Douglas:** Ale už je to dávno. Já a tento... přítel jsme se již rozešli každý svou cestou a nyní jsem tady, ve Vídni, abych našel tu starožitnost.

0122 **Úředník:** Ke které mi odmítáte cokoliv sdělit.

0123 **Danny Douglas:** Jak říkám, byl to slib a navíc, musím se chránit, aby mě náhodou někdo... nepředběhl haha.

0124 **Úředník:** Zajisté. No, mějte trpělivost, soudruhu Dou-

glasi, bude to chvíli trvat, ale věřím, že Vaši žádost kladně vyřídíme co nejdříve.

0125 Danny Douglas: Nebojte, jsem trpělivý.

{Danny Douglas a Úředník odchází ze scény. Na scénu přichází Müllerová a Hraběnka.}

{Soudružka Müllerová něco hledá – bloudí po hradě, zároveň potkává lehce nervózní soudružku hraběnku, srazí se zády k sobě.}

0126 Müllerová: Ah! Promiňte!

0127 Hraběnka: Mein Gott! Ehm Gott, teda kot! Kot... kotník! Mein kotník, teda ehm můj kotník, šlápla jste mi na kotník, fra... paní!

0128 Müllerová: To jste odhadla dobře, paní a nešlápla bych vám na kotník, kdybyste se tady tak neplížila. Paní... Paní?

0129 Hraběnka: Ano, taky paní!

0130 Müllerová: A dál?

0131 Hraběnka: Turistka, navštěvuji památky, to víte, Jižní Čechy, je tu toho tolik k vidění.

0132 Müllerová: Ano, je toho tady hodně, když už jsme u toho, někoho hledám.

0133 Hraběnka: Ano? Ale nevím, jestli Vám pomohu.

0134 Müllerová: Vysokého, postaršího muže, který se tu bude potloukat.

0135 Hraběnka: Aha, tak to vím – jestli myslíte zmateného chlapíka, který tu pobíhá s notýskem a něco si do něj neustále čmárá a mumlá si něco o Newtonovi a kapitalistech.

0136 Müllerová: Ano, to bude on!

0137 Hraběnka: Tak toho jsem neviděla, ale hledejte dál,

třeba tu někde bude.

0138 **Müllerová:** *{Zakrouťí hlavou.}* Děkuji, paní, ehm paní – turistko.

0139 **Hraběnka:** Sbohem. *{Odchází ze scény.}*

0140 **Müllerová:** *{Prochází scénu a hledá komisaře.}*
{Komisař přichází na scénu, zmateně se rozhlíží a dr-}
ží jablko – stojí zády k Müllerové.}
{Přistoupí ke komisaři zády.} Soudruhu komisaři.

0141 **Komisař:** *{Lekne se.}* Á kapitalisti!

0142 **Müllerová:** Pan komisař?

0143 **Komisař:** Ne, to jsem já. To já vím.

0144 **Müllerová:** Soudruhu komisaři, hledám vás po celém hradě. Jsem z vnitřní bezpečnosti. Doktorka Müllerová.

0145 **Komisař:** Těší mě, komisař, říkají mi – komisař, jsem z EsTé... kriminálky, z kriminálky. *{Vážně a důležitě a spiklenecky mrkne, poté co se opraví.}*

0146 **Müllerová:** To přece vím, přišla jsem za vámi ohledně vašeho případu. Co jste zjistil?

0147 **Komisař:** *{Vezme jablko.}* Zrovna jsem zjistil, že gravitace působí na jablko a to padá směrem k zemi.

0148 **Müllerová:** A dál?

0149 **Komisař:** Dál už nemůže, protože dopadne na zem, to dá přeci rozum.

0150 **Müllerová:** K případu, soudruhu komisaři, co jste zjistil k Vašemu případu.

0151 **Komisař:** Ah tak, k případu – no vypadá to na klasickou ÚPVPP.

0152 **Müllerová:** ÚPéVéPéPé?

0153 **Komisař:** Úraz při Výkonu Povolání přeci. Však to máte v těch brožurách na vumlu.

0154 Müllerová: Ah ták, ale já studovala u Československé společnosti pro osvětu a šíření politických a vědeckých znalostí a vzájemné sovětsko-československé vzájemné internacionální vědecké spolupráce.

0155 Komisař: To je trochu dlouhý název.

0156 Müllerová: Však to změnili na Socialistickou akademii. Každopádně, proč jsem zde soudruhu Komisaři, byla jsem zde poslána ve velmi delikátním případě.

0157 Komisař: Ale, povídejte.

0158 Müllerová: Říká Vám něco jméno Danny Douglas?

0159 Komisař: Ten slavný herec? Ale to je přeci kapitalista!

0160 Müllerová: Ne, to je Kirk Douglas, to je někdo úplně jiný.

0161 Komisař: V tom případě, ne, nevím o koho jde.

{Komisař – přechází k Jánskému.}

A tehdy jsem se poprvé dozvěděl o Dannym Douglasovi.

0162 Jánský: A jak to pokračovalo dál?

0163 Komisař: Případ byl zamotaný, jak gordický uzel.

0164 Jánský: ... nebo sovětský hajzlpapír.

0165 Komisař: Na to bych nespoléhal, ten je nedostatkovým zbožím. Ale, ano, nebo tak... a rozmotat jsem jej mohl jedině já.

Scéna 3

{Vídeň, zastupitelský úřad.}

0166 Danny Douglas: *{Přichází k úředníkovi.}* Há! Tady jste!

0167 Úředník: Soudruhu Douglassi, rád Vás opět vidím.

0168 Danny Douglas: Soudruha si strčte, víte kam. A Ano, ostatně i já rád vidím Vás, ovšem byl bych rád, kdyby

to bylo za jiných okolností.

0169 **Úředník:** Ale, co se stalo soudruhu Douglassi?

0170 **Danny Douglas:** Ale, nehrajte mi tu divadélko.

0171 **Úředník:** Nevím o čem mluvíte.

0172 **Danny Douglas:** Kdybych jednal s kýmkoliv jiným, třeba s Jugoslávií, tak bych nebyl překvapen, ale s Československem? To jsem opravdu nečekal, že se mě budete snažit tak podle předběhnout.

0173 **Úředník:** Ale já nevím o čem mluvíte.

0174 **Danny Douglas:** Ale, nelžete – Vy jste byli snad jediní, kdo věděl, že fotografie místa, kde se nachází poklad se nachází ve Švýcarsku. A hádejte co.

0175 **Úředník:** Co?

0176 **Danny Douglas:** Ty fotografie odsud někdo předevečím vyzvedl a odnesl je. A stopa končí v Československu.

0177 **Úředník:** Ale já opravdu nevím a mohu s čistým svědomím říci, že ani nikdo z naší vlády neví o čem mluvíte. Ani ministr financí, ani ministr školství, ani předseda vlády Lubomír Štrougal. Nedej Ústřední výbor: ani sám prezident Gustáv Husák to neví!

0178 **Danny Douglas:** To se ještě uvidí! *{Naštvaně odchází.}*

Scéna 4

{Na hradě.}

0179 **Müllerová:** Takže chápete, proč jsem byla poslána sem. Myslíme si, že Danny Douglas hledá onen předmět zde na Bečově!

0180 **Komisař:** Ale o jaký předmět se jedná?

0181 **Müllerová:** To nevíme, ale myslím si, že vodítko bude

na hradě.

0182 Komisař: Tak to bychom se mohli zeptat zdejší kastelánky.

0183 Müllerová: Mám to v plánu – a proto jsem přišla za Vámi, očekávám Vaší spolupráci v tomhle případě.

0184 Kastelánka: *{Přichází na scénu, zametá prachovkou.}*

0185 Müllerová: Ale podívejme se, jak na zavolanou.

0186 Komisař: Vy jste zdejší kastelánka?

0187 Kastelánka: To mohu potvrdit, v celé svojí kráse, a kdo se ptá?

0188 Komisař: Komisař, kriminálka a tohle je soudružka doktorka Müllerová.

0189 Kastelánka: Á, tak to vaší lidi mi tady dělají bordel po hradě a šlapou po okrasném trávníku?

0190 Komisař: Jo, to zní na moje lidi, ti šlapou po všem a po všech.

0191 Müllerová: Soudružko kastelánko, přicházíme sem ve věci záhadného úmrtí dělníka a dalších okolností.

0192 Kastelánka: Jakého záhadného úmrtí dělníka?

0193 Komisař: Však víte, ten muž, co se proletěl pět metrů směrem na zem, může za to Newton a gravitace.

0194 Kastelánka: O žádném Newtonovi jsem nikdy neslyšela.

0195 Komisař: Jablko mu spadlo na hlavu a...

0196 Müllerová: Komisaři, soustředte se!

0197 Kastelánka: Ale však, o žádné záhadné úmrtí se nejedná, ten muž tam neměl co dělat!

0198 Müllerová: Jak to?

0199 Kastelánka: Já jsem chlapy varovala, že část toho le-

šení v pravém zadním traktu není zpevněná.

0200 Komisař: Ale stavební práce probíhají i v této části, ne?

0201 Kastelánka: Ne, tahle část se nemá vůbec opravovat.

0202 Komisař: Tak proč je zde lešení?

0203 Kastelánka: Chyba v plánech.

0204 Müllerová: Ale.

0205 Kastelánka: Ano, to víte – opravuje se jen přední trakt, ten zadní není vůbec přístupný. Opakovala jsem to nejméně stokrát. Ale myslíte, že mě tu někdo poslouchá?

A fotit si krajinu? Neměl tam co dělat!

0206 Komisař: Fotit??

0207 Müllerová: Soudruhu komisaři, soustředte se, soudružko Kastelánko – je Vám známo o určité starodávnejí relikvii, která by se mohla nacházet zde na hradě?

0208 Kastelánka: O relikvii? Jaké relikvii??

0209 Müllerová: Nemohu Vám prozradit více, ale není Vám známo, že by bývalí majitelé zde přechovávali nějaké cennosti, které by mohly být ukryty zde na hradě?

0210 Kastelánka: Soudružko doktorko, bývalí majitelé byli Beaufort-Mořicovi, velevážený rod s kořeny sahajícími až do 13. století u Magdeburgu. Po roce 1945 jím byl zabaven veškerý majetek za spolupráci s nacisty a byli nuceni se vystěhovat do Ameriky.

0211 Komisař: Ahá! Takže kapitalisti!

0212 Müllerová: Roajalisti...

0213 Komisař: To je fuk...

0214 Kastelánka: *{Podívá se na komisaře jak na idiota.}*

0215 Müllerová: A není možné, že by zde Beafur...

0216 **Kastelánka:** Beaufort-Mořicovi.

0217 **Müllerová:** Ano, ti – není možné, že by zde něco zanechali?

0218 **Kastelánka:** Tak to nemohu sloužit. Hrad přešel po roce 1945 do státní správy a byl několikrát prohledán a nic se tu nenašlo.

0219 **Müllerová:** Vůbec nic?

0220 **Kastelánka:** Ne.

0221 **Müllerová:** Komisaři, na slovíčko?

0222 **Komisař:** Ano?

{Odchází na bok.}

0223 **Müllerová:** Mně se to nezdá.

0224 **Komisař:** Mně taky, na to že je to kastelánka, má dobře upravené nehty a viděla jste ty vlasy? Kolik asi vydělává?

0225 **Müllerová:** Ale né, myslím to s tím, že se tu nic nenašlo. Danny Douglas si je jistý tím, že to bude tady. Je to jediné místo, kam vedou všechny vodítka.

0226 **Komisař:** Vodítka? Jakože pro psy? ... Tak možná o nich kastelánka prostě neví, třeba nemá psa a nebo neví ani o té starožitnosti.

0227 **Müllerová:** Já si to myslím taky.

0228 **Komisař:** Tak co teď?

0229 **Müllerová:** Mám nápad.

{Přechází ke kastelánce.}

Soudružko kastelánko, nemáte zde nějaký archív se soupisem inventáře hradu?

0230 **Kastelánka:** *{Mírně nejistě.}* Ehm, archív? Inventář? Ano, teda ano – ve zdejší archívu se nachází inventární kniha, zde se nachází veškerý majetek, který kdy byl ve vlastnictví Beaufort-Mořicových.

0231 **Müllerová:** Ano, přesně to hledáme! Kde se to nachází?

0232 **Kastelánka:** V druhém patře, východní věže.

0233 **Müllerová:** Díky, soudruhu komisaři?

0234 **Kastelánka:** Jestli mě už teď nepotřebujete, mám ještě nějakou práci.

0235 **Komisař:** To bude zatím vše, neodjíždějte ze země!

0236 **Kastelánka:** A to jde?

0237 **Komisař:** Máte pravdu, ne.

0238 **Kastelánka:** Poroučím se.

{Komisař na Müllerovou.}

0239 **Komisař:** Já jsem jaksi ztratil niť. Proč jdeme do toho archívu?

0240 **Müllerová:** Jednoduše, pokud Danny Douglas hledá něco, co patřilo Beaufort-Mořicovým a my nevíme co to je, bude to jistě v soupisu majetku rodu.

0241 **Komisař:** Ah tak! A jak do toho zapadá můj případ?

0242 **Müllerová:** To ještě nevím, ale myslím, že odpověď bude v archívu.

{Komisař přechází k Jánskému.}

0243 **Jánský:** Ta kastelánka byla teda pěkně protivná.

0244 **Komisař:** Ano, ostatně, nebyla vůbec nadšená z naší přítomnosti.

{Mezitím se rychle přestavuje scéna hradu na archív.}

Zatím jsme nevěděli čemu jsme na stopě, ale pomalu jsme se blížili k odhalení pokladu.

Já a soudružka doktorka Müllerová jsme mířili k archívu, kde jsme zjistili... *{Přechází opět na levou stranu scény.}*

{Přestávka.}

Scéna 5

 Ústředna pátrá
{*Schody na hradě.*}

0245 **Müllerová:** Tady, tady to je!

0246 **Komisař:** {*Udýchaně.*} To tu museli stavět tolik schodů??

0247 **Müllerová:** Archív hradu – tady by mohla být naše odpověď.

{*Vchází do archívu.*}

Hledejte komisaři, bude to kniha, nějaký inventární soupis, nebo tak nějak.

0248 **Komisař:** Dobrá... {*Chvíli hledá.*} ... Tady něco je!

0249 **Müllerová:** Je to ten soupis?

0250 **Komisař:** Ne, něco jiného. Švédská, {*Kostrbatě čte.*} pornografická, kniha. Bába dala vojákovi.

0251 **Müllerová:** To tady mají? {*Dívá se na Komisaře.*}

0252 **Komisař:** Takové obscénnosti. Podívám se do ní – z čistě, akademického zájmu.

0253 **Müllerová:** Nevím, jestli tam bude, to co hledáme.

0254 **Komisař:** Hm, aha. {*Vytahuje si brýle.*} Tak oprava. Nejedná se o švédskou knihu, nýbrž sovětskou knihu. A nejde o pornografickou publikaci, nýbrž panoramatickou. A název není „Bába dala vojákovi, nýbrž Balada o vojákovi“. {*Zahazuje knihu.*}
{*Müllerová mezitím hledá.*}

0255 **Müllerová:** Soudruhu komisaři! Tady! Kniha Topographie der Historischen und kunsthistorischen Denkmale in der Tsechoslowkischen Republik.

0256 **Komisař:** To je nějaký mrtvý jazyk!

0257 **Müllerová:** To je němčina, soudruhu komisaři. Té já rozumím, německy se učím už deset let!

0258 **Komisař:** Ó tak němčina, to doufám, že ale jen ta východní!

0259 **Müllerová:** *{Listuje.}* Takže, památky, budovy, pozemky, a drobné cennosti, relikvie... hmm, není tu nic. Kastelánka hovořila pravdu, není tu ani zmínka.

0260 **Komisař:** Takže tu třeba vážně nic nebude a vše je jen náhoda.

0261 **Müllerová:** No, neskrývám, že jsem zklamaná. Čekala jsem víc, alespoň nějakou stopu.

0262 **Komisař:** Hm, co je to za starou rašpli? *{Ukazuje na obraz.}*

0263 **Müllerová:** To je Klára Beaufort-Mořicová. Je to babička současných dědiců žijících ve Spojených státech. Říká se, že měla poměr s nacistickým důstojníkem – samotným Heydrichem.

0264 **Komisař:** Reinhardem??

0265 **Müllerová:** Ano, přesně s tím.

0266 **Komisař:** No jo, ježdění po Praze je kolikrát o život.

0267 **Müllerová:** *{Ukazuje.}* Vidíte? Ten prsten, to je početní prsten Beaufort-Mořicových, mají jej pouze potomci rodu.

0268 **Komisař:** Kolaboranti, všechny bych je postřílel bolševiky... teda, co to povídám, samozřejmě fašisty, střílel bych fašisty a imperialisty. *{Mrká.}*
{Najednou se ozve rušivý zvuk.}

0269 **Komisař:** Co to bylo??

0270 **Müllerová:** Já nevím.

0271 **Komisař:** Kapitalisti?

0272 **Müllerová:** Co furt máte s těma kapitalistama??

0273 **Komisař:** Já vlastně ani nevím, ale na škole marxismu-leninismu nám vtloukali do hlavy, že za všechno můžou kapitalisti.

0274 **Müllerová:** Soustředte se, soudruhu komisaři!

0275 **Komisař:** Jdu se podívat... ať si, kdo jsi, vylez! *{Vytahuje zbraň.}*

0276 **Hraběnka:** *{Vylézá zpoza scény.}* Nestřílet, já... promiňte.

0277 **Müllerová:** Ááá, naše paní... turistka.

0278 **Hraběnka:** Ano, to jsem já.

0279 **Komisař:** Jsem zmaten, vy se znáte?

0280 **Hraběnka:** Ale ne, jen už paní měla tu čest. *{Ukazuje na Müllerovou.}*

0281 **Komisař:** A tak.

0282 **Müllerová:** A co tu, paní turistko, děláte?

0283 **Hraběnka:** Já bych se mohla zeptat, na to samé...

0284 **Komisař:** Už dost otázek, kriminálka, komisař, říkají mi... komisař, odpovězte na otázku osobo!

0285 **Hraběnka:** Ah tak, já jsem pouze turistka, byla jsem zvědavá a chtěla jsem se dozvědět více o historii zdejšího hradu.

0286 **Müllerová:** Ah tak a zdejší kastelánka Vás odkázala do archívu?

0287 **Hraběnka:** Ano, kastelánka, ano.

0288 **Komisař:** Tak počkat! Něco mi tu nesedí!

0289 **Hraběnka:** Ano? A co?

0290 **Komisař:** Takže vy jste turistka?

0291 **Hraběnka:** Ano? Ano, jsem.

0292 **Komisař:** Turistka, takže cestujete?

0293 **Hraběnka:** Ano.

0294 **Komisař:** A odkud pak jste, paní?

0295 **Hraběnka:** Ano, paní... to jste odhadl dobře. Jsem z Moravy.

0296 **Komisař:** Z jihu, nebo ze severu?

0297 **Hraběnka:** Ze severu, teda z jihu...

0298 **Komisař:** Z jihu? Tak to budete jistě znát...

0299 **Hraběnka:** Jistě, znám.

0300 **Komisař:** A jak víte, na co jsem chtěl zeptat?

0301 **Hraběnka:** Tak, říkala jsem, že jsem z jihu Moravy.

0302 **Komisař:** Ah tak... a jaké to tam je? Chtěli jsme se ženou jet někam na dovolenou.

0303 **Hraběnka:** ...

0304 **Müllerová:** Soudruhu komisaři, soustředte se, máme práci.

0305 **Komisař:** Ah tak, ano, ano. Takže jsme si vyjasnili vše, co jsme potřebovali.

0306 **Hraběnka:** Tak já, já už asi půjdu. Mám ještě... turistické destinace, které bych chtěla navštívit.

0307 **Müllerová:** Ano, i my máme... nějakou práci.

0308 **Hraběnka:** Jistě, jistě. *{Zmateně.}* Tak, já už asi půjdu. Soudruhu komisaři, soudružko!
{Hraběnka odchází.}

0309 **Müllerová:** Zvláštní to žena.

0310 **Komisař:** Je z jihu Moravy, to se dá pochopit.

0311 **Müllerová:** Ale nemáme zatím nic...

0312 **Komisař:** Vypadá to, že smrt toho dělníka byla jen nešťastná událost a Danny Douglas, ať už tu hledá cokoliv, nikde o tom není ani zmínka.

Müllerová: Tady už nic nevyřešíme, budeme muset hledat jinde, pojďme k vám na centrálu, soudruhu komisaři.

Komisař: Dobrá, soudružko doktorko.

Scéna 6

{Na hradě.}

Komisař: Takže, co už vím? *{Vytáhne si notes.}* Jablko padá směrem dolů k zemi.

Hraběnka: Ale, dobrý den.

Komisař: Hm, soudružka, soudružka...

Hraběnka: Turistka...

Komisař: Ano soudružka... vy.

Hraběnka: Soudruhu komisaři... tak, jak jste na tom?

Komisař: Na čom?

Hraběnka: Máte úspěch ve Vašem vyšetřování?

Komisař: No, ani ne. Jsme na mrtvém bodě, doslova.

Hraběnka: Ale, ale, jak je to možné?

Komisař: To víte, nejsem tak dobrý komisař, jak se říká.

Hraběnka: Ale ne, mluvím o tom případě.

Komisař: Tak, je zde mnoho neznámých. Třeba, vezměte si – našli jsme mrtvého dělníka, prý za jeho smrt může nějaký Newton a gravitace. Nikdo nic neviděl, jenom svědkyně nám řekla, že slyšela těsně před tím, než spadl na zem, že se s někým hádal.

Hraběnka: No nepovídejte... a dál?

Komisař: No, pak tu je doktorka Müllerová. Prý hledá nějakou strašně starou a strašně drahou, starožitnost.

Hraběnka: Starožitnost??

0331 Komisař: Jak slyšíte. Prý to má co dočinění s nějakým Dannym Douglasem.

0332 Hraběnka: *{Kousne se do rtu.}* Danny Douglas...

0333 Komisař: Jo, jako ten herec.

0334 Hraběnka: Danny Douglas, koho by to kdy napadlo...

0335 Komisař: Jo, já tyhle ty kapitalistický hejsky nikdy neměl rád, co má asi za lubem.

0336 Hraběnka: A ten dělník spadl z támhle toho lešení?

0337 Komisař: Ano, z tam toho místa.

0338 Hraběnka: To je zvláštní, nikoho jsem tam neviděla.

0339 Komisař: To, protože to místo není běžně přístupné.

0340 Hraběnka: Ani dělníkům nebo jiným soudruhům?
{Laškovně mrkne na komisaře.}

0341 Komisař: No, ani těm ne... ale *{Koktá.}* to je zvláštní.

0342 Hraběnka: Je Vám něco?

0343 Komisař: Když, já *{Koktá.}*, když na mě mrkne, pěkná ženská, tak já začnu koktat.

0344 Hraběnka: Aha, to mi teda lichotí *{Nejistě.}*. To musíte teda koktat i v přítomnosti soudružky Müllerové.

0345 Komisař: Ne, ta na mě může mrkat od rána do večera a nic. *{Mávne rukou.}* Musím se soustředit. Müllerová, myslím na Müllerovou. Tak, hotovo. Kde že jsme to skončili. *{Přestává koktat.}*

0346 Hraběnka: Na lešení.

0347 Komisař: Kde že?

0348 Hraběnka: No, mluvili jsme o lešení. Že když tam neměli přístup dělníci, tak co tam dělal onen dělník? A kdo jiný tam mohl mít přístup?

0349 Komisař: No. *{Náhle se otočí a perem potřísní hraběnce kabát.}*

0350 **Hraběnka:** Jé!

0351 **Komisař:** Ááá, promiňte, já jsem ale nešika!

0352 **Hraběnka:** *{Otírá si kabát.}* V pořádku, nic se nestalo.

0353 **Komisař:** Ale nestalo, stalo! Tak krásný kabát!

0354 **Hraběnka:** Ne, to je vážně v pořádku!

0355 **Komisař:** Kabát! Ten musí být jistě z Tuzexu! Byla jste už někdy v tuzexu, soudružko?

0356 **Hraběnka:** Ehm, v Tuzexu? *{Mírně konsternovaně, až znechuceně.}* Née, tam jsem nikdy nebyla. Promiňte, už musím jít, na shledanou.

0357 **Komisař:** Ah, hm dobře, ale to je taky zvláštní.

Scéna 7

{Vídeň, na centrále.}

0358 **Úředník:** Ták, pan Douglassi, zde jsou nutné formality k podpisu.

0359 **Danny Douglas:** Ó, děkuji, vidím že jste již neotáleli.

0360 **Úředník:** Československá strana se rozhodla celou záležitost urychlit, zejména poté, co jste nám nabídl tak velkorysou částku.

0361 **Danny Douglas:** Tak, alespoň vidíte, že mám opravdu o blaho československého státu a nechci, aby bylo na tomto obchodě tratné.

0362 **Úředník:** Zajisté soudruhu Douglassi, takže jeden podpis sem a jeden sem. A zde potvrzujete částku...

0363 **Danny Douglas:** Ano, půl miliónu amerických dolarů.

0364 **Úředník:** Půl miliónu? Ale soudruhu Douglassi, račte prominout, ale... ale...

0365 **Danny Douglas:** Ale, jen si z Vás střílím. Samozřej-

mě, že dohoda byla celý milion amerických dolarů. To víte, to je náš americký humor. Ze sportu rádi šprýmujeme.

0366 Úředník: Zajisté, hehe. Vy Američani jste velmi svěrázný národ.

0367 Danny Douglas: Ano, to ano, rádi si vezmeme, co chceme.

0368 Úředník: Úplně jako Sovětský svaz.

0369 Danny Douglas: Co prosím?

0370 Úředník: Ale nic, jen jsem říkal, že váš humor je jako Sovětský svaz, nemá hranice.

0371 Danny Douglas: Ano, haha, ano to mohu potvrdit. Takže tady, podpis se a sem a milion amerických dolarů bude brzy váš, tedy vaší země.

0372 Úředník: Naše vláda se už nemůže dočkat.

0373 Danny Douglas: Je mi to jasné.

0374 Úředník: {*Čte smlouvu nahlas.*} Takže, abychom dodrželi formu. Pan Danny Douglas – to jste prosím Vy.

0375 Danny Douglas: Haha, vinen.

0376 Úředník: Ano, takže pan Danny Douglas zaplatí československé vládě celých milion amerických dolarů za formální vstup na československé území a vyzvednutí blíže nespecifikovaného předmětu.

0377 Danny Douglas: Tak to může být, tak jsem spokojen.

0378 Úředník: (Zaknihuje podpis a přiloží pečeť) soudruhu Douglassi, celá záležitost je již hotová. Brzy Vám dáme Vám vědět, kdy budete moci vstoupit na naše území a provést vyzvednutí.

0379 Danny Douglas: Děkuji, uctivý poctivec.

0380 Úředník: Já děkuji Vám soudruhu Douglassi a gratuluji

Vám. Brzy očekávejte spojení od české strany. *{Podávají si ruce.}*

0381 **Danny Douglas:** Jak dlouho to potrvá?

0382 **Úředník:** Dlouho ne, ale čekal jste celé měsíce, pár dní navíc Vás jistě nezabije.

0383 **Danny Douglas:** No, to jistě ne. Není třeba to uspěchávat, to víte, byl bych nerad, kdyby někdo v téhle záležitosti přišel o život.

0384 **Úředník:** Zajisté. No, jak říkám, bude to jistě brzy. My v Československu pracujeme rychle, tedy, jak se to vezme. V úřední dny umíme být výkonní, tak 10 minut před koncem pracovní doby.

0385 **Danny Douglas:** A já Vám budu moci dát v této záležitosti sbohem.

0386 **Úředník:** Jen né s tím! Snad možná, se jen rozloučíme a naše národy si opět půjdou svou cestou.
{V kanceláři komisaře.}

0387 **Müllerová:** Takže, nemáme nic.

0388 **Komisař:** To je zcela běžné, já zase nejsem tak dobrý komisař.

0389 **Müllerová:** Ale jak je možné, že si je Danny Douglas tak jistý??

0390 **Komisař:** Třeba blafuje.

0391 **Müllerová:** To si nemyslím, tady musí být ještě někde zakopaný pes!

0392 **Komisař:** Ale já myslel, že hledáme nějakou relikvii a né chcíplého psa!

0393 **Müllerová:** To se jen tak říká, soudruhu komisaři...

0394 **Komisař:** Jo, soustředte se... To říkáte pořád, mám problém se soustředěním.

0395 Müllerová: To snad není možné. Danny Douglas přece nemůže jen tak snadno zvítězit! Brzy podepíše smlouvu o vyzvednutí, a to bude konec mého případu.

0396 Komisař: No jo a mého taky... Přidrzej Američan.

0397 Müllerová: Ale, mám nápad – stejný inventární soupis byl jak na hradě, tak i v evidenci státního archívu, možná tam něco bude! *{Zvedá telefon a vytáčí jej, chvíli zvoní, poté se na druhé straně ozve hlas.}*

 Telefon starý, dvakrát

0398 Archivářka: Halo?

0399 Müllerová: Doktorka Müllerová u telefonu, hledám informace o hradě Bečov nad Teplou, jižní Čechy.

0400 Archivářka: Prosím, soudružko. Ano, to je archiválie 456, sbírka 5, inventární soupis D.

0401 Müllerová: Hledám něco konkrétního.

0402 Archivářka: Ano?

0403 Müllerová: Hledám zmínku o nějaké relikvii, měla zmizet po roce 1945.

0404 Archivářka: Tak to nemohu... i když, tady něco je. Kniha Topographie der Historischen und kunsthistorischen Denkmale in der Tsechoslowkischen Republik. Na straně 342; Relikviář svatého Maura, ve vlastnictví rodiny Beaufort-Mořicových od roku 1342. Poslední zmínka, světová výstava 1849 ve Vídni. Velikost skřínky: 138,5 centimetrů dlouhá, vysoká 64,5 cm a široká 42 cm. Zlatý rám a vykládaný drahými kameny, ale je mi líto, již více Vám opravdu sdělit nemohu, protože tu více toho nemám.

0405 Müllerová: Více? Více není třeba! Pomohla jste mi až

až! Děkuji! *{Nadšeně.}*

0406 **Archivářka:** Na shledanou, soudružko Müllerová.

0407 **Müllerová:** Mám to, soudruhu komisaři!

0408 **Komisař:** Ano? A co?

0409 **Müllerová:** Už vím, co hledáme! A myslím si, že i vím, kde se to nachází!

0410 **Komisař:** Ale a kde?

0411 **Müllerová:** Musíme zpět na Bečov!

0412 **Komisař:** Ale teď jsme se odtud vrátili!

0413 **Müllerová:** Uvidíte, už jsme blízko!

Scéna 8

 Ústředna pátrá

{Na hradě.}

{Na scéně se nachází Müllerová, Komisař, Kastelánka, Hraběnka, Správcová.}

0414 **Müllerová:** Děkuji všem, že jste přišli.

0415 **Paní Poulová:** No, rádo se stalo, i když nevím, proč jste nás sem táhli.

0416 **Komisař:** Protože jeden z nás je vrah!

0417 **Paní Poulová:** Cožeto?? Vrah?

0418 **Komisař:** No na mě se nedívejte, paninko, já v 50. letech jen plnil příkazy a zadržoval recidivisty. Tak například muž s koženou brašnou, nesměl projet za žádnou cenu! Ale tahle vražda, o které mluvím se odehrávala nedávno.

0419 **Müllerová:** A my už víme, jak to celé bylo.

{Kastelánka a hraběnka se nejistě podívají na sebe.}

0420 **Kastelánka:** No to mě zajímá, co máte.

0421 **Komisař:** Soudružko kastelánko, zemřelý dělník se nacházel v zadním aktu, teda traktu je to tak?

0422 **Kastelánka:** Ano, neměl tam co dělat, nikdo tam neměl přístup.

0423 **Müllerová:** Nikdo kromě Vás!

0424 **Kastelánka:** Ano, ale co bych tam dělala?

0425 **Müllerová:** Velmi dobrá otázka, třebaže jste nechtěla, aby našel poklad, který se v této části nachází!

0426 **Kastelánka:** Poklad??

0427 **Komisař:** Ano, poklad, relikviář svatého Maura.

0428 **Hraběnka:** Ale, to zní zajímavě.

0429 **Müllerová:** A, já čekala, že se ozvete, paní turistko, nebo bych měla spíše říct, soudružko hraběnko?

0430 **Paní Poulová:** Co to??

0431 **Müllerová:** Slyšíte správně. Protože tahle žena není nikým jiným, než soudružka hraběnka Matylda Beufort-Mořicová! *{Odhaluje maskování hraběnky.}*

0432 **Paní Poulová:** *{Překvapeně.}* Ale jak jste na to přišli?

0433 **Müllerová:** Byl to zapeklitý oříšek. Vaše maskování bylo rafinované a skoro bych řekla až dokonalé. Nikdo nebude přeci podezírat obyčejnou manželku správce. Ale odkdy mají manželky správce zlatý prsten se znakem rodu Beufort-Mořicových, který nosí jedině dědici rodu? Po roce 1945 o nich nikdo neslyšel. Za spolupráci s nacisty museli utéct do spojených států. Všechny stopy byly zahlazeny – kromě. Obrazu s hraběnkou Klárou Beufort-Mořic, která má onen prsten.

0434 **Komisař:** A také má soudružka Matylda Beufort-Mořicová má na sobě drahý kabát, který by se v Československu dal koupit jedině v Tuzexu, ale jelikož dle

svých slov soudružka turistka nikdy v Tuzexu nenakupovala, je jasné, že není z Československa, nýbrž ze Spojených států!

0435 **Hraběnka:** A jak Vás to napadlo?

0436 **Komisař:** Jednoduše! Má žena chtěla podobný kabát.
{*Sahá si na kabát.*}

0437 **Hraběnka:** No, jen si na něj sáhni, stejně na něj nikdy nedošáhneš!

0438 **Komisař:** Ale získat jsem jej mohl jedině, když jsem zabavil dovoz jednomu vekslákovi. Chtělo ho trochu polechtat na žebrech a byl náš. To víte, na EsTéBáky, teda... kriminálku, kriminálku, na tu si nikdo v Československu nepřijde. Chce to vědět, kdy a kde koho trochu skřípnout a klidně vám seženu i nedostatkový džíny.

0439 **Müllerová:** A to není vše!

0440 **Komisař:** Ano, soudružka Matylda zde, v tom jede se soudružkou kastelánkou!

0441 **Paní Poulová:** No neříkejte!

0442 **Komisař:** Ano, protože, soudružka kastelánka při našem posledním rozhovoru říkala, že si zesnulý dělník fotil krajinu, je to tak?

0443 **Kastelánka:** Ano, taková hloupost!

0444 **Komisař:** A jak jste o tom mohla vědět? Když se u dělníka žádný fotoaparát nenašel!

0445 **Müllerová:** Ale hádejte co, prohledali jsme Váš byt a zde jsme našli fotoaparát s filmem, který pořídil zesnulý dělník!

0446 **Hraběnka:** Ale jak jste přišli na mě?

0447 **Müllerová:** Jednoduše, mezi věcmi soudružky kastelánky jsme našli i fotografie místa, kde je relikviář ukryt

– ty fotografie pochází z dob, kdy jej zde ukryl Wolfgang Beaufort-Mořic, dědeček hraběnky. Ty, které měl v držení ještě donedávna Danny Douglas, obchodník se starožitnostmi.

0448 **Komisař:** A které byly ukryty ve Švýcarsku v bance, než se zde objevila samotná hraběnka Matylda Beaufort-Mořicová a fotky odsud vyzvedla.

0449 **Müllerová:** Od koho jiného by Danny Douglas měl informace než od ženy, se kterou měl poměr! Sám se prořekl úředníkovi, když mluvil o jistém příteli. Ale celou dobu mluvil o ženě – Matyldě Beaufort-Mořicové.

0450 **Komisař:** Tudíž je jasné, že pokud byly fotografie i aparát u soudružky kastelánky, že v tom obě jedou spolu.

0451 **Müllerová:** Takže, soudružko kastelánko, co nám k tomu řeknete??

0452 **Komisař:** Mějte na paměti, že jsme ještě nezrušili tresty smrti! *{Vytahuje oprátku.}*

0453 **Kastelánka:** Ano, doznávám se! Udělala jsem to! Chtěla jsem se s Bořkem domluvit, chtěla jsem, aby mi ten foťák dal, ale nešlo to jinak, zasloužil si to! Čmuchal! Ale, jak... jak jste se dozvěděli o relikviáři?

0454 **Hraběnka:** Danny Douglas, ten had! On by vám o něm nikdy neřekl!

0455 **Müllerová:** To byla ta těžší část... skoro by vám to oběma prošlo, kdyby zde na scénu nepřišla jedna mladá archivářka z oblastního archívu. Podcenily jste obě situaci, v inventární knize zde na hradě nebyla po relikviáři ani památka.

0456 **Paní Poulová:** Jak je to možné?

0457 **Komisař:** Jednoduše, stránku pojednávající o relikviáři

totiž někdo vytrhl,... že hraběnko?

0458 **Hraběnka:** Je to tak, ano, byla jsem to já.

0459 **Müllerová:** Jenom jste nevěděla o tom, že existuje ještě faksimile knihy – duplikát soupisu, který se nachází v oblastním archívu v Praze a díky tomu jsme se dověděli o relikviáři nezměrné hodnoty.

0460 **Komisař:** Skoro Vám to prošlo a nemrkejte na mě Hraběnko! Teď když vím, co jste zač, už to na mě nepůsobí... pf kapitalistka.

0461 **Hraběnka:** Skoro mi to prošlo! Ano, už jsem ho měla na dosah, kdyby tato... tato osoba nezpanikařila a nezabila toho dělníka! Úplně mi zkazila plány.

0462 **Komisař:** Na to jste měla myslet, než ho kastelánka zabila. Takže, případ vyřešen!

0463 **Paní Poulová:** A co Danny Douglas? Ten je v tom nevině?

0464 **Müllerová:** Ano, o ničem neví, stále čeká na zastupitelském úřadě ve Vídni.

0465 **Hraběnka:** Danny Douglas, ten had! Obelstil mě! Říkal jak mě miluje! Ale šlo mu jen o majetek mé rodiny! Chtěla jsem ho předběhnout a získat relikviář pro svou rodinu!

0466 **Komisař:** Ano, kam právoplatně patří. No co, nezískala jste nic, kromě příkazu k deportaci zpět do států!

0467 **Hraběnka:** Alespoň se podívám za Velkou louži a neshniju tady v tý díře, ty šmejde!!

0468 **Müllerová:** Komisaři, zatkněte soudružku kastelánku.

0469 **Komisař:** S radostí.

{Světla se zhasínají.}

Scéna 9

{V kanceláři komisaře.}

0470 **Jánský:** Teda, soudruhu komisaři, vy jste génius!

0471 **Komisař:** Já vím, byl to zapeklitý případ, jen co je pravda.

0472 **Jánský:** Jenom, neřekl jste mi, jak to dopadlo s Dannym Douglasem, našel nakonec ten relikviář, nebo ne?

0473 **Komisař:** No, víte Jánský, nakonec Danny Douglas nabídl československé straně milion amerických dolarů za vyzvednutí, což československá prokuratura nechtěla odmítnout, a tak souhlasila. My jsme tak získali milion amerických dolarů, za udělení povolení k vyzvednutí.

0474 **Jánský:** Ahá, takže se nakonec Dannymu Douglasovi podařilo najít místo, kde se nacházel relikviář.

0475 **Komisař:** No... máte pravdu Jánský, že ono místo našel, ale ...

{Mezitím přichází na scénu Danny Douglas s lopatou, stoupá po schodech a přechází k hradu, kde kope, ale nic nenachází.}

0476 **Danny Douglas:** Nééééééé! *{Křičí z plných plic.}*

0477 **Komisař:** *{Přechází ke skříni s Brežněvem a otvírá dvířka, kde odhaluje relikviář.}*, ale relikviář...

0478 **Jánský:** No to mě podržte! Vy jste ho našli??

0479 **Komisař:** Ano, formálně nám Danny Douglas nikdy nezaplatil za relikviář, nýbrž za povolení vstoupit na československé území a povolení k vyzvednutí onoho předmětu, pokud jej najde.

0480 **Jánský:** Takže Vy jste Dannyho Douglaše předběhli a relikviář z hradu vyzvedli ještě než podepsal smlouvu?

0481 **Komisař:** No, tak nikdy neřekl, co hledá... takže, co my jsme mohli vědět? Mohl to být relikviář, ale také to mohlo být něco jiného.

0482 **Jánský:** Tak, teď už tady kopal docela zbytečně co? *{Ukazuje na Douglase.}*

0483 **Danny Douglas:** Proklínám Tě Československá vládo! *{Klečí buší do země.}*

0484 **Jánský:** Takže nám jako státu v podstatě zaplatil za drahého zajíce v pytli.

0485 **Komisař:** Tak, my jsme mu vlastně neměli co vyfouknout, protože jsme o relikviáři nemohli vědět.

0486 **Jánský:** Chytré, jak to řekl Danny Douglas. Pokud o tom nevíte, nemůže vám to přeci chybět. Ale je to krása, soudruhu komisaři... a kdo všechno o relikviáři ví?

0487 **Komisař:** Jenom pár lidí, v podstatě dva a teď Vy Jánský. Schovali jsme ho u mě ve skříni, aby nám ho někdo nevyfoukl. Ostatně, jeho hodnota je vyčíslená na přibližně sto milionů amerických dolarů.

0488 **Jánský:** Sto milionů??? A to byl celou dobu skrytý všem na očích... a nikdo o něm nemá ani páru.

0489 **Komisař:** Jo, je starší než naše korunovační klenoty, takový je to skvost, Jánský...

0490 **Jánský:** Soudruhu komisaři...?

0491 **Komisař:** Ano, soudruhu Jánský?

0492 **Jánský:** Nebyl bych to já, kdybych se nezeptal... nenašlo Vás... to?

0493 **Komisař:** Prodat na černo? Jo, napadlo.

0494 **Jánský:** Jo...

0495 **Komisař:** Ale co by to byl za život soudruhu. Pak bych musel zdrhnout ke kapitalistům přes čáru a těch já se bo-

jím. Navíc já vím, jaké to je na hranicích, sám jsem při akci Král Šumavy postř... vlastně zadržel pár lidí s černou brašnou. U nás by se ty peníze nedaly oficiálně utratit. Československo má sice své politické přehmaty, ale my ten socialismus vybudujeme Jánský a republiku opět proslavíme ve světě, ať už s americkýma dolarama, nebo bez nich!

0496 **Jánský:** Na nás si ti Amíci jen tak nepřijdou!
{*Konec. Akce s párkama a buřtama.*}